

Leltár. A szírom-lány pusztulása

*könyvekkönyvekkönyvekkönyvekkönyvek
 könyvekkönyvekKÖNYVEKkönyvekkönyvek
 csonka sorozatok előtt masírozó kártyalap-
 katonák a papír belsejéből kiforduló
 lócsontok ürgék vakondok szétfoszló
 levegő szakadékaiban pintyek tukánok
 héják ülnek kiszáradt szoba-világfán
 KÖNYVEKkönyvekkönyvekkönyvekkönyvek
 könyvekkönyvekkönyvekkönyvekkönyvek
 szótárak néma zöld piros szürke
 párbeszédei locsogó regények álmokba
 omló filozófiák előttük gyermekeim
 fénykép-arca derül könyvekkönyvek és
 hőmérő szobrocskák játék hangszerek
 bokályok a papír jelenti magát krákogó
 faluk útikönyvekről pókhálóként lelógó
 utak könyvek elnémult tengerekkel
 megzápult mítosz-tojással fa-népekkel
 berogyant cimbalmokba fült dalokkal
 és itt áll szobám közepén leveleit
 veszti fej és törzs nélkül már ön-
 maga avarjába temetve itt áll még
 omladozva fél testtel a szírom-lány
 holnap rendet rakok kisöpröm a szí-
 rom-petrencét szemétkosárba gyűjtöm
 dirib-darabjait a hulladékgyűjtőbe
 dobom s visszatérve leülök polcom alá
 s addig izgatom a Képzéletet míg le nem
 dobja ruháját a könyvekkönyvek előtt*

Lakótelepi. A magány albérlője

*a magány albérlője vagyok
 folyton sarkamra lép a lakásban
 rám nyitogatja esténként a fürdőszobát
 elhever ágyamon odaszorít a falhoz
 hajnalban fölver édes álomból
 menjünk most mulatozni*

utánam tolakszik a konyhába is
zöld szakállát belelógatja boromba
kirángatja alólam káromkodva a lányokat
a járókelőkre mutogat és vihog
dolgozni sem enged
elcseni ritka verseimet
kéziratlapjaimat átírja elkótyavetyéli
ha nézek valakit elébem áll
méregpohárra is fölingerel
nyelvemet megkötözi
csengetésre ő nyit ajtót
letagad barátaim előtt
szőrös tenyerével névtáblámat letakarja
a hangomon beszél
leveleket írkal helyettem
és üres borítékokat küldözget szeretteimnek
mindig a nyomomban lépdél
erdőre rétre elhagyott városi terekre
hasztalan menekülök tarkómra zihál
szavamba vág szakadatlan
nevemmel él múltammal kérkedik
pöffeszkedik a versben is helyettem

Sirályszárnyú katonák. Amíg a jégkor

sirályszárnyon fölburrogtak
ligetünkéből a katonák a rózsaszín hajú
herceg oldalán gólyacsőr-spádé fityeg rucalábfa
zörgeti fölötte sárga gyümölcsseit hiányos
lombból hápog a holnap nap fekete kökénybogyók
belövés nyomai a délután omlatag zúzós falában galamb-
-okarináját fújja az ösvényen poroszkáló faun a göndör
égen néhány futkározó bogár fűszálak tölgylevelek
vaskeréken fürge nyest a síneken loholva
hozza az őszt kék katáng bólong a vasúti kocsik
ablakában a parkban mérges bomba nő s egy bomba nő
kosárral érkezik épp billeg alatta a föld s valami ősdi
lemezről köd szivárog fehér fúga a gesztenyéknak
szemet orrot száját rajzolunk ügyeskedünk rájuk
ruhát kihalt házak küszöbén heverve
átvinnnyogják a teljes éjszakát míg jégkorunk
szikrázva dübörögve megérkezik